

Daniels bok - nummer hundre og trettifire

Den profetiske utfoldelsen: Fra 11. september 2001 til den forestående søndagsloven i USA

Jeff Pippenger

2024-03-13

Beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen fra 11. september 2001 og frem til den snart kommende søndagsloven i De forente stater er den profetiske perioden da hvert syn i Guds Ord blir oppfylt i de siste dager.

Si derfor til dem: Så sier Herren Gud: Jeg vil gjøre ende på dette ordspråket, og de skal ikke lenger bruke det som et ordspråk i Israel; men si til dem: Dagene er nær, og oppfyllelsen av hvert syn. Esekiel 12:23.

På den linjen kommer den tredje engelen igjen, og ved dette blir den fremstilt ved den tredje engelens ankomst den 22. oktober 1844, frem til opprøret i 1863. Opprøret i 1863 ble fremstilt ved det gamle Israels første opprør ved Kadesj, og derfor blir det fremstilt ved hele historien fra overgangen over Rødehavet og frem til det første opprøret ved Kadesj. Det første opprøret ved Kadesj var et forbilde på det andre opprøret ved Kadesj, og således blir linjen fra Arons død til det andre opprøret ved Kadesj gjentatt i beseglingens linje.

Det gjentas i millerittenes historie, fra 1840 til 1844, som ble forbilledlig framstilt ved Kristi dåp og fram til korset, hvilket også representerte historien fra korset til Stefans steining. Bud på bud talte hver av de gamle profetene om denne tidsperioden mer enn om de dager de selv levde i.

«Hver av de gamle profetene talte mindre for sin egen tid enn for vår, slik at deres profetiske forkynnelse gjelder for oss. 'Now all these things happened unto them for ensamples: and they are written for our admonition, upon whom the ends of the world are come.' 1 Corinthians 10:11. 'Not unto themselves, but unto us they did minister the things, which are now reported unto you by them that have preached the gospel unto you with the Holy Ghost sent down from heaven; which things the angels desire to look into.' 1 Peter 1:12....»

«Bibelen har samlet og bundet sine skatter sammen for denne siste generasjon. Alle de store begivenheter og høytidelige hendelser i Det gamle testamentes historie har blitt, og blir, gjentatt i menigheten i disse siste dager.» Selected Messages, bok 3, 338, 339.

Den «siste generasjon» er Peters utvalgte slekt, som er de hundre og førtifire tusen, og de blir utvalgt fra 11. september 2001 og frem til den snart kommende søndagsloven, hvor de deretter løftes opp som et banner. «Alle», ikke noen, men «alle de store begivenheter og høytidelige handlinger» i Guds Ord, «gjentar seg» i «den siste generasjon» av «menigheten» i «de siste dager». I beseglingens linje møtes og ender alle Bibelens bøker.

«I Åpenbaringen møtes og avsluttes alle Bibelens bøker. Her er fullbyrdelsen av Daniels bok. Den ene er en profeti; den andre en åpenbaring. Boken som ble forseglet, er ikke

Åpenbaringen, men den delen av Daniels profeti som gjelder de siste dager. Engelen befalte: «Men du, Daniel, gjem disse ord og forsegl boken inntil endetiden.» Daniel 12:4.» Apostlenes gjerninger, 585.

Den delen av Daniels profeti «som angår de siste dager», og som ble åpnet, er synene gitt til Daniel ved de to store elvene i Sinear, Ulai og Hiddekel. Disse synene representerer Daniel kapittel åtte, vers tretten og fjorten, og kapittel elleve, vers førti til førtifem. Beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen er den historie hvor Kristus, som den himmelske Yppersteprest, for evig besegler den siste generasjons utvalgte inn i et forhold bestående av guddommelig og menneskelig. Vers førti i Daniel elleve identifiserer dragen, dyret og den falske profets forhold, idet de sammen nå leder verden til Harmageddon, slik dette er fremstilt ved historien om republikanismens horn på jorddyret, som hersker som bibelprofetiens sjette rike under historien i vers førti. Vers førti identifiserer også adskillelsen mellom de vise og de dårlige jomfruer, som kjennetegner historien om protestantismens horn i den samme historie, fra og med 1798 og fram til den snart kommende søndagsloven.

Alle «Bibelens bøker» «møtes og ender» i Åpenbaringsboken, og når de møtes, «fullkommengjør» Åpenbaringsboken Daniels bok, og ordet «fullkommengjøre» betyr å føre til fullkommenhet. I beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen, slik den er framstilt i Åpenbaringsboken, blir Daniels profetier, som ble avforseglet i de siste dager, ført til fullkommenhet når de føres sammen, linje på linje, over historiens linje som er framstilt i Åpenbaringen kapittel atten, og som begynner med røsten i vers én til tre og ender med den andre røsten i vers fire.

Fullkommenheten i det profetiske synet, slik det fremstilles ved elven Hiddekel i Daniels bok, representerer fullkommenheten i det ytre synet hos fiendene av Guds folk, de som trår helligdommen og hæren under fot. Fullkommenheten i det profetiske synet, slik det fremstilles ved elven Ulai i Daniels bok, representerer fullkommenheten i det indre synet av Kristus som åpenbarer seg i sitt folk når Han oppfyller paktsløftet om å forene guddommelighet med menneskelighet over den siste utvalgte slekt.

Historien om beseglingen, som fokuserer på jorddyrets republikanske horn, begynner med at jorddyret taler Patriot Act i 2001, og ender med den talingen som ble representert ved Alien and Sedition Acts av 1798, som i Åpenbaringen kapittel tretten fremstilles som at jorddyret taler som en drage. Alien and Sedition Acts av 1798 representerer slutten på en linje som begynte med talingen av Uavhengighetserklæringen i 1776. Midt i denne perioden av profetisk historie talte jorddyret Konstitusjonen i kraft i 1789.

Talen i 1776 samstemmer med talen i Patriot Act, og Alien and Sedition Acts representerer den snart kommende søndagsloven i De forente stater. Midt i denne historien bør det finnes en annen tale som samstemmer med 1789. Den første røsten i Åpenbaringen atten, vers én til tre, blir tydelig identifisert som ankommende da de store bygningene i New York City ble revet ned. Den andre røsten i vers fire blir også tydelig identifisert som den snart kommende søndagsloven. Begge disse røstene er guddommelige røster, for de er begge røsten til den engelen som skal opplyse jorden med sin herlighet, som Søster White identifiserer som den første engelen i Åpenbaringen fjorten.

Jesus var den første engelen, og Han illustrerer alltid enden på en ting ved begynnelsen, så Han er også den tredje engelen, som er den engelen som opplyser jorden med sin herlighet.

Den første engel fremstilles også i Åpenbaringen kapittel ti som stigende ned den 11. august 1840, og typifiserer således engelens nedstigning den 11. september 2001. Søster White sier uttrykkelig at engelen som steg ned i kapittel ti, var «ingen ringere enn Jesus Kristus». Den første og den andre røst i Åpenbaringen atten er Kristi røst. Denne historien typifiseres ved 1776, 1789 og 1798, da dyret fra jorden talte tre ganger. Kristi røst, som taler mellom de to røstene i Åpenbaringen atten, er når Han taler i Åpenbaringen kapittel elleve.

Og etter tre og en halv dag kom livsånden fra Gud inn i dem, og de stod på sine føtter; og stor frykt falt på dem som så dem. Og de hørte en høy røst fra himmelen som sa til dem: Kom hit opp. Og de steg opp til himmelen i en sky; og deres fiender så dem. Åpenbaringen 11:11, 12.

I juli 2023 begynte en røst fra himmelen (Kristi røst) å oppreise de to vitnene som var blitt drept på gatene av den ateistiske dragen fra avgrunnen. På det tidspunktet ble de spørsmål som er knyttet til Amerikas forente staters grunnlov, et profetisk emne, for ved den neste røsten, representert ved 1798, vil grunnloven bli fullstendig omstyrtet. Hvert av de tre veimerkene 1776, 1789 og 1798 samsvarer med de tre guddommelige røstene som er markert som 11. september 2001, juli 2023 og den snart kommende søndagsloven.

Disse tre trinnene svarer til tre trinn i det tredje ve, representert ved 11. september 2001, 7. oktober 2023 og den snart kommende søndagsloven, når den sjuende basun, som er det tredje ve, plutselig kommer i timen med det «store jordskjelv». I 2023 begynte overgangen for begge hornene på jorddyret, slik dette er fremstilt ved Nebukadnesars hemmelige billedrøm. Nebukadnesars drøm i kapittel to var en hemmelighet som bare Gud kunne åpenbare, og Han åpenbarte den for dem som hadde bestått den første prøven, fremstilt i Daniels bok kapittel én.

Daniel og de tre mennene i kapittel én, som bestod den første prøven, var de som valgte å ete den himmelske føde og forkaste Babylons kost. De er dem som Johannes fremstiller i Åpenbaringen kapittel ti, som tar den lille boken ut av engelens hånd, han som ikke er mindre enn Jesus Kristus selv, og eter budskapet som finnes deri. De er dem i Johannes kapittel seks, som valgte å ete kjødet og drikke blodet av den himmelske manna, som den andre klassen forkastet, og som da vendte seg bort fra Kristus og aldri mer vandret med Ham, i kapittel SEKS, vers SEKSTISEKS.

På denne linjen underviste Kristus i Galilea, som betyr «et hengsel» eller «et vendepunkt». Der fremholdt Han budskapet om den himmelske manna, som Hans disipler skulle ete, slik Johannes hadde ett i Åpenbaringen kapittel ti, og slik Esekiel hadde ett i kapittel tre, og Jeremia hadde ett i kapittel femten. Historien som ble fremstilt ved Johannes i Åpenbaringen kapittel ti, da han åt den lille boken, fremstilte millerittenes historie fra 1840 til 1844, men den fremstilte mer direkte perioden med beseglingen av de hundre og førtifire tusen enn millerittenes historie. Dette er åpenbart i kapitlet ut fra de anvisninger Johannes fikk da han ble bedt om å ete den lille boken.

Og jeg gikk bort til engelen og sa til ham: Gi meg den lille boken. Og han sa til meg: Ta den og et den opp; og den skal gjøre din buk bitter, men i din munn skal den være søt som honning.

Åpenbaringen 10:9.

I verset fikk Johannes på forhånd vite, før han tok og åt den lille boken, hvilken erfaring budskapet han åt ville frembringe. Millerittene forsto ikke de bittersøte erfaringene på forhånd, før deres historiske oppfyllelse av Johannes' symbolikk for deres linje av profetisk historie. Men de hundre og førtifire tusen er blitt fortalt det på forhånd og er forpliktet til å vite det. Når Johannes fremstiller enten historien til den første engels bevegelse eller historien til den tredje engel, frembringer budskapet to klasser av tilbedere og ender deretter med den bitre skuffelsen. Da Jeremia åt den lille boken, nektet han deretter å omgås «spotternes forsamling».

Jeg satt ikke i spotternes forsamling og frydet meg ikke; jeg satt alene på grunn av din hånd, for du har fylt meg med harme. Jeremia 15:17.

Da Esekiel åt den lille bokrullen, fikk han beskjed om å gi budskapet til opprørerne av Israels hus, som ikke ville høre.

Og han sa til meg: Menneskesønn, et det du finner; et denne bokrullen, og gå og tal til Israels hus. ... Men Israels hus vil ikke høre på deg; for de vil ikke høre på meg. For hele Israels hus er hardpannet og hardhjertet. Esekiel 3:1, 7.

Da Kristus tilbød det himmelske brød, som var Hans kjød og Hans blod, til Sin hjemmemenighet i Galilea, vandret den klassen som vendte seg bort, aldri mer med Ham; og det forhold at dette fant sted i kapittel SEKS, vers SEKSTISEKS, viser at etingen er det første av en prøvelsesprosess i tre trinn, som begynner med engelens nedstigning. Den andre prøven er der de to klassene blir åpenbart, enten det er kontrasten mellom Esekiel og Israels hardhjertede hus, eller de kloke og de dårlige jomfruene både ved adventismens begynnelse og avslutning, eller Jeremia og spotternes forsamling, eller ved Daniel og de tre verdige i kontrast til Babels vise menn i kapittel to i Daniels bok.

I linjen i Johannes kapittel seks er ankomsten til Galilea den 11. september 2001. Budskapet om å ete kjødet og drikke blodet er den historien som til slutt leder til den snart kommende søndagsloven. «Du er hva du spiser», slik det er framstilt ved Daniel og de tre verdige i kapittel én, og i Johannes seks ble de som valgte å ete Kristi kjød og drikke Hans blod, bildet av det de åt. De ble Kristi bilde, mens den andre klassen, som vendte om og ikke lenger vandret med Kristus, åpenbarte dyrets bilde. Den ene klassen var Skaperens bilde, den andre skapningens bilde. Johannes kapittel seks føyer betydningen av «Galilea» til den 11. september 2001, for betydningen er «hengsel», og markerer således vendepunktet for disiplene. Ville de vende seg til den himmelske kost eller Babylons kost? Det er ved profetiske vendepunkter at Kristus åpenbarer lyset for den etterfølgende perioden, slik det er framstilt ved Hans nedstigning i 2001, da jorden ble opplyst av Hans herlighet.

«Det er lærdommer å hente fra fortidens historie; og oppmerksomheten henledes på disse, for at alle må forstå at Gud virker etter de samme linjer nå som Han alltid har gjort. Hans hånd sees i Hans verk og blant nasjonene nå, på samme måte som den har vært sett helt siden evangeliet først ble forkynt for Adam i Eden. »

«Det finnes perioder som er vendepunkter i nasjonenes og menighetens historie. I Guds forsyn blir, når disse ulike krisene inntreffer, lyset for den tiden gitt. Dersom det blir mottatt, følger åndelig framgang; dersom det blir forkastet, følger åndelig tilbakegang og forlis. Herren har i sitt ord åpenbart evangeliets fremadskridende verk slik det er blitt utført i fortiden, og slik det vil bli utført i fremtiden, helt til den avsluttende strid, når sataniske krefter vil gjøre sin siste forunderlige bevegelse.» Bible Echo, 26. august 1895.

Gud arbeider alltid etter de samme linjene som i tidligere historie, og Han forandrer seg aldri. Det finnes «vendepunkter» (Galilea), som er «kriser», og ved disse «vendepunktene» blir «lyset for den tiden gitt». Lyset for perioden med beseglingen av de hundre og førtifire tusen ble gitt ved den krisen som begynte 11. september 2001. Hvis dette lyset «blir mottatt, skjer det åndelig framgang; hvis det blir forkastet, følger åndelig tilbakegang og skipbrudd». Lyset frambringer to klasser av tilbedere. Lyset som følger vendepunktet, representerer budskapet som frambringer to klasser av tilbedere.

Daniel kapittel to illustrerer den andre prøven, prøven som følger etter kostholds-prøven i kapittel én. I vers én i kapittel én i Daniels bok var Juda nettopp blitt erobret av Nebukadnesar, som da ble det første riket i Bibelens profeti. Det var et vendepunkt både i nasjonenes og menighetens historie; det var en stor krise, og lyset om en kostholds-prøve ble da gitt. Daniel og de tre verdige bestod prøven, og deretter, i kapittel to, representerte de igjen dem som bestod den andre prøven. Den andre prøven var en prøve angående en hemmelighet som intet menneske, ikke engang Nebukadnesar, kjente.

Symbolet på prøven var bildet i Nebukadnesars drøm. Det var en prøve på liv og død angående et bilde som ingen kjente. Bildet identifiserte rikene i Bibelens profeti, og i Daniels bok, kapittel sju og åtte, blir de samme rikene som i Daniel to framstilt som dyr. Nebukadnesars prøve var prøven om «dyrenes bilde», som i de siste dager finner sted i løpet av beseglingen av de hundre og førtifire tusen.

I de siste dager er dannelsen av dyrets bilde den store prøven for Guds folk, framstilt ved Daniel og de tre trofaste menn. Det er den prøven de må bestå før de blir beseglet; derfor er det budskapet om beseglingen og prøven som enten frembringer en gruppe som mottar Guds segl og gjenspeiler Guds bilde, eller en gruppe som mottar dyrets segl og derfor gjenspeiler dyrets bilde. I Daniels bok, kapittel to, var budskapet om dyrets bilde forseglet inntil den historie da det ble et spørsmål om liv og død. Nebukadnesars bilde ble forstått riktig av millerittene, men i beseglingens historie blir en hemmelig sannhet som er knyttet til Nebukadnesars bilde, avdekket, men bare for dem som har tatt imot budskapet som skulle etes da vendepunktet kom.

Den føden er senregnsbudskapet som begynte da engelen i Åpenbaringen atten steg ned, og senregnsbudskapet er metodologien med linje på linje. Uten å ete den sannheten kan det hemmelige budskapet om dannelsen av dyrets bilde ikke ses.

Ellen White fikk «klart vist at dyrets bilde ville bli dannet før nådetiden avsluttes». Budskapet om dannelsen av dyrets bilde i Daniel 2 representerer en dannelse av bildet som først ville bli sett i den historien som fulgte etter «vendepunktet», når lyset deretter ville bli gitt. Det som nå forstås om

Nebukadnesars bilde, er at det ikke ganske enkelt identifiserte de fire første rikene i Bibelen profeti; det identifiserte alle åtte rikene, og den forståelsen frembringer en ny dannelselse av bilde-dyret.

Denne sannheten fastslår at det åttende dyret er av de sju, og den fastslår videre at De forente stater, som først danner et bilde av dyret og deretter tvinger hele verden til å gjøre det samme, vil besitte det profetiske kjennetegn ved dyret som det danner et bilde av. Dette bildet omfatter at det er det åttende, som er av de sju, og i historien om Kristi tre røster markerer det vendepunktet den 11. september 2001, røsten fra 2023 som kaller de døde, tørre ben i de to vitnene opp på deres føtter, og røsten i kallet ut av Babylon.

Røsten for 2023 er den røsten som identifiserer hemmeligheten ved Nebukadnesars bilde og når det taler.

11. september 2001 representerer den perioden som begynner der, og ender 18. juli 2020. Perioden for den andre røsten fra kapittel elleve representerer perioden fra 18. juli 2020 og frem til den tredje røsten ved den snart kommende søndagsloven. Den andre perioden som begynner 18. juli 2020, omfatter veimerket 3. november 2020 og veimerket 6. januar 2021, da de som hadde drept de to vitnene begynte å glede seg og sende gaver, og den omfatter juli 2023, da røsten i ørkenen begynte å la den sjuende basunens advarsel lyde.

Vi vil fortsette dette studiet i den neste artikkelen.

Ved breddene av elven Kebar skuet Esekiel en stormvind som syntes å komme fra nord, «en stor sky og en ild som slo omkring seg selv, og en glans var rundt den, og ut fra dens midte likesom synet av rav». En rekke hjul, som skar inn i hverandre, ble beveget av fire livsvesener. Høyt over alt dette «var det noe som lignet en trone, å se til som en safirstein; og over det som lignet tronen, var det noe som så ut som en mann høyt derover». «Og det viste seg i kjerubene noe som lignet en menneskehånd under deres vinger.» Esekiel 1:4, 26; 10:8. Hjulenes innretning var så sammensatt at de ved første øyekast syntes å være i uorden; men de beveget seg i fullkommen harmoni. Himmelske vesener, oppholdt og ledet av hånden under kjerubenes vinger, satte disse hjulene i bevegelse; over dem, på safirtronen, var den Evige; og rundt om tronen var en regnbue, symbolet på guddommelig miskunnhet.

«Slik de hjullignende sammensetningene var under ledelse av hånden under kjerubenes vinger, slik er også det kompliserte samspillet i menneskelige hendelser under guddommelig kontroll. Midt i folkenes strid og larm leder han som troner over kjerubene, fremdeles jordens anliggender.

Historien om de nasjoner som den ene etter den andre har opptatt sin tilmålte tid og plass, og ubevisst vitnet om den sannhet hvis mening de selv ikke kjente, taler til oss. Til hver nasjon og til hvert menneske i dag har Gud tildelt en plass i sin store plan. I dag blir mennesker og nasjoner målt med loddsnoren i hånden på Ham som ikke gjør noen feil. Alle avgjør ved sitt eget valg sin skjebne, og Gud styrer over alt for å virkeliggjøre sine hensikter.

«Den historie som den store JEG ER har opptegnet i sitt ord, idet han føyer ledd til ledd i den profetiske kjede, fra evigheten i fortiden til evigheten i fremtiden, forteller oss hvor vi står i dag i tidsaldrenes gang, og hva som kan ventes i den kommende tid. Alt det profetien har forutsagt skulle skje, inntil den nåværende tid, er blitt nedtegnet på historiens blader, og vi kan være forvisset om at alt som ennå skal komme, vil bli oppfylt i sin orden.» Education, 177, 178.